

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5438/04
31.01.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Јеленом Тишма - Јовановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ДД, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије 03 број 606-1-1135/2002 од 09.09.2004. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа, одржаној дана 31.01.2006.године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем туженог органа одбијен је захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије и држављанства Србије и Црне Горе, због неиспуњавања услова из члана 19. став 1. тачка 2. Закона о југословенском држављанству ("Службени лист СРЈ" бр.33/96 и 9/01).

Тужилац оспорава тужбом законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Истиче да му никада није достављено решење Центра за социјални рад Општине ___ којим се утврђује да не испуњава обавезу издржавања свог оца, као и да он непрекидно свог оца новчано помаже. Предложио је да суд донесе пресуду којом ће тужбу уважити и предмет вратити туженом органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остајући при разлозима из оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, нашао да је тужба неоснована.

Из целокупних списа предмета ове управне ствари и решења туженог органа број 03 број 606-1-1135/2002 од 09.09.2004. године, неспорно је да тужилац није извршио имовинско-правне обавезе из односа родитеља и деце прописане Законом о браку и породичним односима, чије извршење представља услов из члана 19. став 1. тачка 4. Закона о југословенском држављанству за отпуст из држављанства. Из списа предмета произлази да је преко Центра за социјални рад за општину ____, проверено и утврђено да тужилац избегава законску обавезу издржавања свог оца, а што је утврдио надлежни орган својим актом број 561-47/03 од 07.03.2003. године. Код овако утврђеног чињеничног стања од стране туженог, Врховни суд Србије налази да је тужени правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије и држављанства Србије и Црне Горе, правилном применом одредбе члана 19. став 1. тачка 4. Закона о југословенском држављанству.

Са изнетих разлога, налазећи да су неосновани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. ЗУС-а ("Сл. лист СРЈ" бр.46/96), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 31.01.2006. године, У.бр.5438/04

Председник већа - судија

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар,

Јелена Тишма- Јовановић, с.р.

За тачност отправка

вг

